

Bài dự thi viết về mái Trường Đại học Nha Trang thân yêu nhân kỷ niệm 55 năm Ngày truyền thống Nhà trường.

Họ tên người dự thi: Thái Thị Huyền

Chi hội: 55STH Khoa Công Nghệ Thực Phẩm Trường Đại Học Nha Trang

Số điện thoại: 01696889310

Email: Huyensth55@gmail.com

CẢM NHẬN TRONG TÔI VỀ TRƯỜNG ĐẠI HỌC NHA TRANG

Nha trang, một ngày mưa tí tách, bước xuống ga tàu trong lòng đầy sự hồ hởi nhưng cũng không kém phần lo lắng đó là ngày nhập học đầu tiên của đời tôi khi gửi gắm bao điều khát vọng trẻ vào ngôi trường Đại học Nha Trang ở miền Nam Trung Bộ. Có nhiều người hỏi tôi :”sao em con gái mà đi học xa thế?” vì tôi là một cô gái từ mảnh đất xứ Nghệ xa xôi tới đây để học, lúc đó tôi chỉ biết mỉm cười và trả lời: đơn giản chỉ là thích thôi. Tôi cũng không hiểu sao lại lựa chọn ngôi trường đại học Nha Trang này nữa, chắc vì hai chữ Nha Trang nó có một sự thân thiện gì đó mà khiến bản thân tôi quyết định làm hồ sơ cùng với người bạn chung lớp học phổ thông vào ngôi trường này. Tôi biết thêm thông tin thông qua trang web giới thiệu về trường và lúc đó càng khiến tôi quyết tâm thực sự. Và giờ đây tôi đã cảm thấy được đó là quyết định đúng mà tôi đã lựa chọn.

Tối hôm đó, tôi và người bạn đồng hành được đón bởi bạn học cùng trường phổ thông vào trước vài hôm, bản thân là người tò mò cái gì đẹp lạ lắm cũng phải quay đầu nhìn, tới nỗi bạn đèo mình phải lên tiếng để xe khỏi bị ngoái đầu. Lòng tự nhủ: Như thế mới nhìn được hết quang cảnh trong đêm của Nha Trang mình chứ. Công nhận một điều rằng, Nha Trang trong đêm thật tuyệt đẹp khác xa so với những gì tôi đã nghĩ. Hình ảnh mà tôi ấn tượng nhất là cây cầu mang tên Trần Phú đầy gió biển và lấp lánh ánh đèn trong đêm ấy.

Ở đó tôi thấy được dòng chữ Đại học Nha Trang chạy dài trên nóc nhà cao tầng ở phía trước, dần dần hình ảnh nền chữ đó càng rõ hơn khiến trong tôi có cảm giác ngập tràn niềm vui sướng. Đúng vậy, 22h đồng hồ không phải là dài nhưng có lẽ vì trong lòng nôn nao, mong đợi mà tôi thấy nó dài đằng đẵng đến khó chịu. Đạp chân xuống, trên tay kéo chiếc vali qua cái dốc dài mà bạn tôi bảo là: Dốc của ngọn đồi LASAN, tôi ừm ờ suy nghĩ, không biết sao có cái tên là lạ như thế nhỉ? Và như vô thức cái tên đó đã in sâu trong tâm trí tôi từ đó.

0h,2h rồi tới 3h sáng không chợp mắt được vì nhớ nhà, nước mắt lã chã rơi trong căn phòng đầy lạ lẫm, khi đấy mới thấm thía được cảnh học xa nhà là như thế nào. Một buổi tối dài đằng đặc không khác gì so với 22h đồng hồ ngồi trên tàu thì bình minh trên biển cũng bắt đầu ló rạng. Một ngày mới bắt đầu, đó là một buổi sáng trời trong xanh, tôi rảo bước chân tới trường và có cảm giác như lần đầu tiên bờ ngõ được mẹ dắt tay đi học mẫu giáo vậy. Chỉ khác là giờ đây tôi đã bước qua tuổi 18, cái tuổi mà tôi phải tự lập một mình, đi một mình. Đúng vậy, không ai có thể đi ngược lại quy luật của tự nhiên, ai rồi cũng phải lớn khôn, cũng phải bước chân ra khỏi sự đùm bọc che chở của bố mẹ, để tiến tới với cuộc sống xô bồ ngoài kia với bao bộn bề, lo toan. Tôi giờ đã trưởng thành đã tự quyết định ngành và trường học cho bản thân đồng nghĩa với nó là có những dự định lớn lao cho riêng mình. Mới hôm qua ngồi trên tàu, tôi suy nghĩ rất nhiều về quyết định đó, suy nghĩ về môi trường học tập, về thầy cô, bạn bè mới, cuộc sống mới và rồi mường tượng ra hình ảnh về ngôi trường sắp tới mình học. sáng hôm nay, trong lòng tôi chính thức tuyên bố sang một trang mới mà bản thân tôi lựa chọn, để vẽ lên những gam màu lên trang mới ấy.

Hôm nay! Tôi tới trường !

Cầm trên tay giấy báo nhập học theo sự hướng dẫn của anh chị sinh viên tình nguyện lối tới nhà hiệu bộ để làm thủ tục, tôi cảm nhận được sự thân thiện dễ gần từ những anh chị sinh viên

giúp tôi càng thêm tự tin hơn. Bước tiếp con đường phía trước tôi thầm nhủ bản thân mình phải cố gắng khoác lên vai màu áo tình nguyện đầy nhiệt huyết của thế hệ trẻ để giúp sức cho đời. Sải bước dài trên con đường hai bên rợp bóng cây xà cừ cổ thụ, lòng tôi lại thấy thoải và yên bình vô cùng, hình như đã hết rồi cái cảm giác xa lạ, bỡ ngỡ ấy. Nhìn hàng cây cổ thụ dài dẫu qua năm tháng ấy tôi thầm đoán rằng chắc hẳn ngôi trường này xây dựng tầm vài chục năm rồi. Và đúng như vậy, trên lối đi tới làm thủ tục nhập học, tôi không bỏ một góc ngách nào, cuối cùng con số năm 1959 trên nóc nhà hiệu bộ đã giải đáp câu hỏi đó. Tôi nhẩm tính, cho tới giờ là đã năm trôi qua rồi, chưa kịp suy nghĩ gì thêm thì anh chị tình nguyện đã dẫn tới nơi. Khuôn viên của trường thoáng đãng, tất cả hài hòa trong một không gian quy phạm của một trường đào tạo. Trước mắt tôi là một sân trường trải dài và hình ảnh lá cờ tổ quốc tung bay trên nền trời màu xanh biếc của vịnh biển Nha trang. Mở ra trước mắt tôi là hi vọng to lớn về một tương lai đầy hứa hẹn, những ngày tháng đầy thách thức đang chờ đón. Gió biển, nắng biển ôm trọn tôi vào lòng, một cảm giác là lạ khi đứng giữa sân trường rộng lớn ấy mới thấy mình nhỏ bé tới nhường nào. Bất giác đưa mắt nhìn lên tấm băng rôn dòng chữ “CHÀO ĐÓN TÂN SINH VIÊN K55” tôi tự hào vì mình đã là một phần của ngôi trường xinh đẹp này , lòng cảm thấy vui và tự hứa với mình: Phải sống và học tập để xứng đáng là sinh viên của trường Đại học Nha Trang.

Hai tay chống hàng lan can ngăn cách giữa sân trường và viện nghiên cứu, với ánh nhìn xa xăm mông lung ra biển rồi lại phóng tầm nhìn ra cầu Trần Phú vắt qua nối liền hai vùng đất mang sắc thái yên bình với dòng chảy nhẹ nhàng dưới chân cầu ấy. Cuộc sống Nha Trang không tấp nập như Hà Nội, không xô bồ như Sài thành mà tôi đã cảm nhận qua màn ảnh tivi ngược lại nó mang một sắc thái nhẹ nhàng bình yên như dòng chảy của dòng sông vậy. Hơn nữa Nha Trang còn mang vẻ đẹp thực sự với một trong 29 vịnh biển đẹp nhất thế giới. Chính đây nơi tôi đang đứng ở ngôi trường đại học Nha Trang này tôi có thể chiêm ngưỡng được vẻ đẹp của cả vịnh biển to lớn trong tầm mắt nhỏ bé của mình. Khi mặt trời lên hẳn sau rặng núi xa xa ấy cũng chính là lúc cánh cửa nhà hiệu bộ mở ra, quay gót lại mới nhận ra rằng: tìm cảnh đẹp gì ở đâu xa, chính trước mắt mình đây, một kiến trúc thượng tầng kiểu Pháp mang phong cách rất riêng sau hàng cây dừa xanh thẳng tắp cũng đẹp không kém phần. Mà quên băng đi mất, mãi chiêm ngưỡng phong cảnh nơi đây mà quên rằng mình phải đi đăng kí nhập học. Chắc tôi yêu mảnh đất

này mất rồi, mà chẳng phải nha trang là quê hương thứ hai của tôi sao? Khi tôi gắn bó với mảnh đất này tới 4 năm học và có thể làm việc ở đây nữa. ôi!! nơi đây khiến tôi suy nghĩ qua nhiều rồi?

Ngày mới bắt đầu với trường Đại học Nha Trang trong tôi là thế đấy và những ngày sau đó là một tuần học sinh hoạt công dân trong hội trường 3 thật ý nghĩa. Nhờ đó mà tôi mới biết được quá trình phát triển của trường không hề đơn giản chút nào: từ một cơ sở nhỏ bé vươn lên thành trường đầu ngành thủy sản và phát triển thành trường đại học đa lĩnh vực với số lượng hơn 13000 sinh viên học tập trong trường chưa kể các cơ sở liên kết trên cả nước khác là một gian nan thử thách không hề nhỏ. Tôi còn được biết, để mang tên trường đại học Nha Trang hôm nay thì nó đã có hai cái tên. Và mỗi lần đổi tên ấy là một giấu mốc đặc biệt. Vào năm 1959 trường Đại học mang tên Thủy sản tại Hải Phòng được mở ra với mục tiêu xây dựng công cuộc khôi phục và phát triển kinh tế của Miền Bắc. Trong chiến tranh bom đạn ác liệt, cơ sở không ổn định, sau giải phóng lại phải di chuyển toàn bộ vào Miền Nam đặt nền móng trên mảnh đất Nha Trang một sự khởi đầu mới với tên gọi Đại học Hải Sản. Trong quá trình phát triển với ngành mũi nhọn là thủy sản, trường đã phát huy hết tiềm năng, với xu thế hội nhập quốc tế, không những riêng ngành thủy sản mà nhà trường xác định tình hình khách quan và nhu cầu phát triển kinh tế xã hội của các tỉnh Nam Trung bộ và Tây Nguyên, cũng như nguyện vọng thiết tha của nhân dân địa phương về quyền được học tập và công tác của con em ngay trên quê hương của họ. Như ngày hôm nay trường Đại học Nha Trang mà tôi đang học tập đã có 14 khoa, viện đào tạo; 4 viện và trung tâm nghiên cứu chuyên giao công nghệ và 14 đơn vị quản lý, phục vụ đào tạo điều đó khẳng định hướng đi đúng đắn của ban lãnh đạo nhà trường. Biết qua về lịch sử của trường khiến bản thân tôi một tân sinh viên sẽ hết sức nỗ lực không chỉ vì bản thân mình mà còn cho gia đình và nhà trường.

Tôi còn nhớ như in ngày đầu tiên bước tới giảng đường đầy ngỡ ngàng.

Tuy có gặp chút khó khăn vào những ngày đầu, nhưng rồi tôi cũng dần thích nghi với cách giảng dạy mới lạ, giúp tăng khả năng tư duy của sinh viên. Các thầy cô giáo mới mỗi người một tính cách, có thầy thì vui tính, có thầy thì điềm đạm, có cô thì nghiêm khắc, mỗi tiết học vì thế mà trôi qua một cách thú vị và đầy hứng thú. Thật vui khi nghĩ về tập thể lớp tôi, mỗi người một chất giọng vì hội tụ nhiều vùng miền khác nhau. Nhìn nhau bằng ánh mắt xa lạ, không dám bắt chuyện với nhau, vậy mà giờ đây, tất cả đã thân thiết, gắn bó với nhau như anh em một nhà. Mặc dù lũ bạn cứ hay trêu đùa, bày trò để chọc giận nhau, cười nắc nẻ khi nhìn bạn mình "nổi đóa", nhưng khi có khó khăn, "lũ quý sứ" ấy luôn luôn sẵn sàng giúp đỡ mà chẳng suy nghĩ tính toán

gì. Chính những lúc đó mới cảm nhận được cái cảm giác quan tâm của bạn bè khi xa nhà không được bố mẹ chăm sóc. Tính tới bây giờ đã một năm trôi qua, thời gian thấm thoát nhanh quá. Một năm học gắn bó với giảng đường đầy đủ tiện nghi dạy học, sống trong khu kí túc xá đáp ứng đầy đủ yêu cầu của sinh viên và vui chơi thể dục thể thao được nhà trường đầu tư như nhà thi đấu đa năng, sân bóng trường với tầm cỡ lớn, tôi lại càng yêu mến ngôi trường này hơn bao giờ hết.

Hơn thế nữa nhà trường còn tổ chức liên hệ với cựu sinh viên của thành đạt, những người đã đạt được các học hàm học vị cao trở thành những doanh nhân trẻ, cán bộ lãnh đạo về lại trường tư vấn và trao những suất học bổng cho sinh viên nhằm định hướng làm động lực cho thế hệ sinh viên trong trường. Giờ đây tôi không còn là một tân sinh viên ngày nào còn lạ lẫm đứng trước trường như ngày đầu nữa mà thay vào đó với một cô bé tự tin, tích cực tham gia hoạt động đoàn hội do trường tổ chức, khoác trên mình màu áo xanh tình nguyện hăng ao ước. Như thế mới khẳng định hoạt động của tổ chức Công đoàn, Đoàn thanh niên thực sự là chỗ dựa, là môi trường giáo dục rèn luyện sinh viên- thế hệ trẻ tương lai của đất nước. Tôi mong mỗi cái cảm giác khoác trên vai màu áo cử nhân như những thế hệ sinh viên ra trường đi khắp mọi miền tổ quốc, không ngại khó, không ngại khổ phục vụ đất nước này.

Năm mươi lăm năm đã trôi qua với biết bao sự đổi thay, ngôi trường bên vịnh biển nha trang xinh đẹp giờ đây đã bề thế khang trang hơn nhiều. Mọi thành quả, chất lượng trong công tác đào tạo và uy tín của trường Đại học Nha Trang trong hơn nửa thế kỷ qua là có sự chung tay, góp sức của bao thế hệ CB, GV, SV trong toàn trường.

***ĐẠI HỌC NHA TRANG, NGÔI TRƯỜNG THÂN YÊU ẤY
TỌA LẠC TRÊN ĐỒI MANG TÊN GỌI LASAN
LASAN LASAN, MÂY GIÓ NGỨT NGÀN.
HÙNG DŨNG HIÊN NGANG TRƯỚC BIỂN KHƠI KHÁT VỌNG.
HƯỚNG CÁNH BUỒM VƯỜN TỚI ÁNH HÙNG ĐÔNG.***